

catholicae fidei veritatem ex sanctorum patrum certissimis probare testimoniis nisus sum; id est beati Hieronimi atque sancti Augustini^a, Gregorii papae Romani, Hilarii Pictaviensis episcopi, Leonis quoque papae et Fulgentii episcopi, Ambrosii quoque Mediolanensis episcopi, sed et fortissimi contra Nestorium militis Cyrilli¹, Petri etiam Ravanensis^b episcopi et beati^c Bedae presbyteri Gregoriique Nazaneni^d, necnon et Ysidori Hispaniensis et Iuvenci eiusdem provinciae scolastici².

Si ergo me quis reprehendere velit vel meos sensus improbo dente rodere³, horum testimoniis sanctorum patrum convictus veritati succumbere necesse erit; nec errare putandus est qui cum talibus intra catholicae fidei castra moratur.

10 Origenis quoque quaedam vel Cassiani exempla posui. Licet in quibusdam locis scripturarum suarum a fide orbitare videantur, tamen ea posui, in quibus praescriptis doctoribus consentanea dixisse probantur; sequens exempla beatissimi doctoris Hieronimi, qui multa ex Origene testimonia suis inserere opusculis consuevit ceterorumque non abhorruit doctorum dicta assumere, licet in quibusdam notentur errare sensibus.

15 Nam et beatus Paulus, vas electionis et doctor gentium, quaedam testimonia de paganorum libris proferre probatur, ratum putans aurum e stercore tulisse lavatumque dominicis indidisse thesauris⁴. Cuius exempla sequentes pene omnes sancti doctores de philosophorum vel poetarum gentilium libris multa suis inseruere opusculis. Explicit.

Act. 9, 15;
1. Tim. 2, 7.

204.

Alcvinus virginem quandam nobilem (Gundradam?) de dogmate contra adoptianos instruit.

20 *Codd. H fol. 1—4, T* fol. 96'—99^a. 800? medio mense Iunio.*

Edd. Quercetanus col. 1004—1008 ex cod. S. Mariae Rem., Q 96, Frobenius I, 921—922, J 144. — Migne CI, 299.

FILIAE IN CHRISTO CARISSIMAE⁵ DEVOTUS IN FIDE PATER SALUTEM.

25 Saepius vestrae probatissimae caritati scriberem, si occasionem mihi vestra dilectio daret vel verbis pacificae salutationis vel familiarium suavitate^b litterarum. Tamen ea caritate instigante, quae omnia sperat^c, non cesso vestram officio syllabarum^{1. Cor. 13, 7.} appellare dilectionem et notae familiaritatis dulcedinem paucis tangere apicibus; ne me quislibet obliviosum notaret vestrae bonitatis, quae numquam oblivisci poterit, sed
30 semper firma^d radice pectore nostro perpetualiter permanet; assiduisque orationibus vestrae salutis prosperitatem Dominum^e deprecans, quatenus non tantum felicitate praesenti, sed etiam aeterna beatitudine te gaudere concedat: desiderans, ut nobilitas tua in moribus fulgeat optimis, et potestas clarescat in dulcedine pietatis: quod sublimitas ametur et laudetur dignitas. Haec obsecro fiducia fidei nostrae vestris non
35 recedat sensibus, quia proverbiali sententia ab antiquis⁶ dictum esse scio: 'Caritas, quae deseri potest, numquam vera fuit'. Hoc quoque Hieronimo proferente⁶ legebam:

^a) Augustini c. ^b) Ravennensis corr. Bal. ^c) beate c. ^d) Nazaneni c.

204. ^a) Lemma: Pater ad filiam carissimam T*, ubi ad marg. manu aequali additur: Epistola de multis necessitatibus causis. ^b) suavitate post corr. in suavitate T*. ^c) superat T*.

40 ^d) firmo Querc., H, T*, ubi post alio atram. firma corrigitur. ^e) deum T*.

1) Adv. Elip. IV c. 13 (Opp. I, 901): necnon et Cyrillum fortissimum Nestorianae sectae destructorem. 2) Adv. Felicem II c. 6: Iuvencus presbyter et doctissimus Hispaniae scolasticus;

Adv. Elip. l. II c. 8: Iuvenci presbyteri atque optimi scolastici, quem beatus Hieronimus laudat (Opp. I, 805. 892). 3) Cf. Alc. Carmen LXXVI v. 29. 30 (Poet. Carol. I, 298): Vestra, praecor

45 fili, pietas errata resecet, | Dens illud putridus rodere nec valeat. 4) Cf. infra ep. 207 p. 345.

5) Gundradae. Cf. Sickel Alcuinstudien p. 498, infra epp. 249. 309. 6) Hieronymi ep. 3 (Opp. ed.

Vallarsius I, 13) cf. supra p. 49 n. 2; Paulini lib. exhort. ad Heiric. c. 7 (Opp. p. 25): caritas, quae deseri potest, nunquam vera fuit.